

Maffineriet i Loven, som den ærede Rigsdagsmand maatte have, og som han ikke idag har videre antyder, ligesom der ogsaa saa kan tages Hensyn til det Lignende, der er antydet af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (Rosenørn). Jeg kunde dog maaskee tillade mig et Par Ord i Anledning af, hvad der fra den sidstnævnte ærede Rigsdagsmands Side blev fremhævet. Han finder, at det er inconsequent, at man, naar Loven siger sig at være en Lov om en Indkomsskat, saa strax i § 1 betegner Noget, som han vil modsætte Indkomst, men som han rigtignok til samme Tid indrømmer, at det danske Sprog endnu ikke ganske har modsat saaledes. Han finder saaledes, at ikke al Indtægt skulde beskattes, men kun den Indtægt, der ikke kunde sættes ves Siden af Capital. Ja, det er en Mening som enhver anden; jeg troer rigtignok, at det vil bidrage betydeligt til at formindste Indtægten af Indkomsskatten, men jeg kan ialtsald paa ingen Maade finde, at det er inconsequent, at Loven vil tage nogen mere Indtægt, end den ærede Rigsdagsmand mener, at den burde, samt at den derfor ikke burde kaldes Lov om en „Indkomst“ Skat. Hvis det skulde være nødvendigt, kunde man gjerne kalde den Lov om en „Indtægts“ Skat, men jeg troer dog, at det er bedst, man tager alle de Indtægter med, som ere betegnede i Lovforslagets § 1, og som forsaavidt ogsaa ere aldeles overensstemmende med, hvad det i sidste Rigsdagsmøde nedfattede Udvalg kom til at vedtage. Den samme ærede Rigsdagsmand finder ogsaa, at det er aldeles overflødig og principstridigt, at man i § 4 har opstillet visse Undtagelser med Hensyn til de lavere Indtægter, da det nemlig skulde følge ligefrem af Sagens Natur, at Indkomsskat ikke kan tages af de Indtægter, som erhverves ved Arbejde, og som høre til det umiddelbare Livsophold. Jeg kan vel være enig med den ærede Rigsdagsmand i, at hvad der saaledes hører til det umiddelbare Livsophold deels bør være ganske fritaget for Beskatning, deels nyde en Moderation, men at det skulde være saa selvforstaaeligt, at man skulde gjøre sig skyldig i en for den rigtige Opfattelse af Indkomsskatten stadelig Principstrid ved at nævne det i Lovforla-

get, det tillader jeg mig at betvivle, og jeg troer navnlig, naar jeg seer hen til Sagens praktiske Stilling, at Statsrevisorerne vistnok ville finde sig foranledigede til at gjøre Udsættelser, om Finantsministeren, uden at det stod i Loven, havde tilladt sig at tage en saadan Indtægt. Hvad enten det er principstridigt eller ikke at optage det, saa troer jeg saaledes, at det dog er det Forsigtigste; thi ellers var det vel muligt, at Folk ikke fik den Lettelse, som man paa Grund af rigtige Principer havde tiltænkt dem. Desuden forekommer det mig ogsaa aldeles rimeligt, at man i en Lov udtaler sig om de Ting, som foreligge, naar der dog kunde opstaae Misforstaaelser, hvis man undlod det.

David: Jeg vil kun i al Korthed gjøre opmærksom paa, at Meningerne dog ikke ere saa afvigende, som det ved første Blik kunde synes at være Tilfældet. Jeg tager i saa Henseende til Indtægt, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) indrømmede, at, saasnart vi trænge til en ny Skat, fordi vore Udgifters Forøgelse gjør det uundgaeligt nødvendigt at forøge Indtægterne, vil han først og fremmest stemme for en Indkomsskat, og paa den anden Side tager jeg til Indtægt, hvad den ærede Finantsminister indrømmede, at Kjernen i det foreliggende Lovforslag var for ham Maffineriet, og at han ansaae det for mindre vigtigt at faae Skatten indført netop fra det i Lovforslaget betegnede Datum, fordi dens Nødvendighed til den Tid maaskee ikke var saa indlysende, som den virkelig bør være ved enhver ny Skats Indførelse. I denne Henseende maa jeg nemlig være ganske enig med de Herrer, som i det Mindste tilsyneladende have taget Ordet imod Indkomsskatten, at man ikke skal paalægge denne Skat, blot for paa en Maade at gjøre sig til af, at man ogsaa bruger denne Skattebasis, thi enhver Skat er et Onde, og, ligesom Ingen gjerne underkaster sig et saadant, saaledes skal man saalænge som muligt undlade at bebyrde Folket med forøgede Afgifter. Jeg kan heller ikke nægte, at der efter min Anskuelse ikke er nu den samme Nødvendighed tilstede for at vedtage en saadan Skats Indførelse i næste Aar, det vil sige i